

יום ה', ל' בכסלו, א' דר"ח טבת תשס"ד (25 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום א' דראש חודש **טבת**: "זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו!" [תהלים קי"ח 24]

היום, ל' בכסלו, **נר ששי** (iiiiii לחנוכה; חנוכה שמח!!!!)

כמה חביבים הם נרות חנוכה, שהם זכר ודוגמא למנורה שהיתה במקדש, ולא מצינו דוגמא כזו לשום עבודה אחרת שהיתה במקדש. וכמה חביבה המנורה שהיתה במקדש – שהעלאת נרותיה שקולה ככל הקרבנות. ומהי גדולתם של הנרות האלה, נרות חנוכה ונר המקדש? שהם עדות לישראל שכל אורה ושמחה שיש להם בעולמם, אינה אלא ממה שמאיר להם הקב"ה. ואפילו קטן הוא האור הזה, והאור שאומות העולם נהנים ממנו הוא גדול מאד – אין ישראל חפצים אלא באור הזה שהקב"ה מאיר להם ולא באור אחר.

כל עיני ישראל נשואות לבית המקדש ורק משם האור יוצא להם ומאיר את כל עולמם. וכשבנה שלמה המלך את בית המקדש, כתיב: **"ויעש לבית חלוני שקופים אטומים"**. [מלכים א' ו' 4] – **שקופים** כלומר, רחבים מבפנים. **ואטומים** כלומר, צרים מבחוץ, כדי שיהא האור **יוצא** משם לחוץ ולא מן החוץ לשם. ללמדך, שאין בית המקדש צריך לאור הבא מן החוץ, אלא כל העולם כולו ניזון מן האור היוצא מתוכו לחוץ.

ואף הקב"ה, חביבה עליו עדות זו שישראל מעידים על עצמם שהם דבקים רק בו ונהנים מאורו בלבד, יותר מכל מעשה בראשית, ומניח את כל פמליותיו ושמשיו ובוחר רק בזו. הקב"ה כולו אורו, והוא מצווה לישראל לעשות לפניו מנורה ולהדליקה תמיד. אמרו ישראל, הקב"ה ברא חמה ולבנה שמאירים את העולם כולו – והוא חפץ שנדליק לפניו חפץ זה שראו ישראל שהקב"ה חפץ במעשיהם – הוא שרוממם מכל עם ולשון והוא שהאיר להם תמיד, ולאורו הלכו.

לא בקשו היוונים אלא לעקור מישראל אמונה זו של רוממות וקדושה שלמעלה מדרך הטבע, ושהיו ישראל עושים כל מעשיהם לפי הטבע, לכבד את החזק ולהבזות את החלש, להתבטל בפני הרבים ולבטל את המועטים. לכך אמר להם אנטיוכוס, ראש צוררי ישראל מבין היוונים, לחילותיו: "מצוה אחת יש בידם, אם אתם מבטלים אותה – מיד כבר הם אבודים. ואיזה? זו הדלקת המנורה [במקדש] שכתוב בה, 'להעלות נר תמיד'. כל זמן שמדליקים אותן תמיד הם עומדים... עימדו וטימאו כל השמנים."

ועכשיו שלא כיבו את הנר הזה, הרי הנר הזה עלה ונתעלה יותר והוא מאיר ודולק בכל בתי ישראל בכל מושבותם שמונה ימים בשנה, ובכל נפשות ישראל ונשמותיהם הוא מאיר ודולק כל ימות השנה. שישראל אומרים לפני הקב"ה: 'טוב לי נר קטן משלך מאלפי נרות של בריותיך'. והקב"ה משיב להם: 'מניח אני כל פמליותי ואיני משתמש אלא בשלך'. **אין דרך הטבע לישראל, אלא רצונו של המטביע לכל טבע**. ואם הטבע פעמים מעכב –

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכיי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי." [תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

יום נעים, חודש טוב, חנוכה שמח ושבת שלום!

כניסת השבת (ב"ש): 16²²

צאת השבת (ב"ש): 17²⁰

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

יום ה', ל' בכסלו, א' דר"ח טבת תשס"ד (25 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישובו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

יידחה הטבע ולא תידחה האהבה שבין ישראל לאביהם שבשמיים – יבוא הנס ויאיר שוב את הנר הקטן הזה שהוא מכלה את כל המאורות הגדולים!
[ספר התודעה]

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכיי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי." [תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום חמישי

כניסת השבת (ב"ש): 16²² יום נעים, חודש טוב, חנוכה שמח ושבת שלום!

צאת השבת (ב"ש): 17²⁰

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.